

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ
mgyoe.com

ကဗျာရေးချင် စာစစ်သင်

မင်းသုဝဏ်

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း

mgyoe.com

‘ကဗျာရေးချင် စာစပ်သင်’ ကျမ်းသည်
အရွယ်အားဖြင့် ငယ်ပင်ငယ်သော်လည်း
တာဝန်ကျေလှသော ကဗျာသင်ဆရာ
တစ်ဦး၏ အရည်အချင်းကောင်းများနှင့်
ပြည့်စုံသော ကျမ်းငယ်ဖြစ်သည်။
ထိုကျမ်းငယ်တွင် စာစပ်ချင်သော
တပည့်များအတွက် မြန်မာကဗျာတို့၏
အခြေခံတစ်ခုဖြစ်သော
ကာရန်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊
ခွေးချိုးစပ်နည်းအကြောင်းကို
လည်းကောင်း ရှင်းပြထားသည်ကို
တွေ့ရသည်။ ရှင်းပြပုံသည် လွယ်သည်။
လွယ်၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သည်။

ဖော်ဂျီ၏အမှာမှ

ISBN9789997111647

9 789997 111647
1,200.00KS

ကဏ္ဍရေးချင် စာစပ်သင်၊ မင်းသူဝလံ
စာမျက်နှာ ၆၀ မျက်နှာ၊ ၁၆ စင်တီ x ၁၈.၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၈၊ ဩဂုတ်လ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၁၉၆၈ စာပေစိမ္မာန်၏ ဒုတိယအကြိမ်၊
(ပထမအကြိမ် - ၁၉၆၅၊ စာပေစိမ္မာန်)

ရောင်းဈေး ၁၂၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

mgype.com

ကဗျာရေးချင် စာစပ်သင် မင်းသုဝဏ်

ဖြန့်လှည့်ရက်စိုဖိခြင်း၊ ၂၀၁၈

mgype.com

mgyc.com

2

mgyc.com

မာတိကာ

□ ထုတ်ဝေသူ၏အမှာ	က
□ ဇော်ဂျီ၏မိတ်ဆက်အမှာစာ	ဂ
□ နိဒါန်း	င
၁။ ကာရန် ၆၄ ပါး	၁
၂။ ထပ်၊ ဟပ်၊ ဖြတ်	၆
၃။ ကာရန်များ	၁၉
၄။ ကဗျာရေးကြံစို့ (ဒွေးချိုး)	၂၇
၅။ ဒွေးချိုးအဆက်	၄၁
၆။ ကဗျာဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း	၅၄

ကွယ်လွန်သူ မိဘနှစ်ပါးအား
ဤစာအုပ်ဖြင့် ကန်တော့ပါ၏။

“တိုက်ရိုက်နတ်နား၊ ကြားပါလေ၍
နာစေခလို၊ တောင့်တဆိုသည်
ကုသိုလ်ဝေငှ ဆင့်လောင်းတည်း။”

စတုမ္မသာရ ကိုးခန်းပျို့မှ

ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာ

ဤစာအုပ်ကို ပညာရေးဌာန လူငယ်ရေးရာ ဌာနခွဲမှ ၁၉၆၅ ခု၊ မတ်လတွင် ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကဗျာလင်္ကာကို စိတ်ဝင်စားသည့် ဆရာ ဆရာမများ၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားလူငယ်လူရွယ်များ အလွယ်တကူ လေ့လာတတ်မြောက်စေရန် ဖြစ်သည်။

မြန်မာစာပေတွင် ကဗျာလင်္ကာသည် အရေးပါအရာရောက်သည့် ကဏ္ဍတစ်ခု၌ ရှေ့ဆောင်ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေ။ မြန်မာတို့၏ စာပေစစ်စစ် စတင်ပေါ်ထွန်းခဲ့သည့် ပုဂံခေတ်စာပေများ၌ပင် “သိုးကလေး” အစချီသော ပုပ္ပါးနတ်တောင်ဘွဲ့ လင်္ကာ၊ “မြကန်” လင်္ကာတို့ ပေါ်ထွန်းခဲ့ခြင်းကို ထောက်သဖြင့် မြန်မာစာပေတွင် ကဗျာလင်္ကာပါဝင်လာခဲ့သော ကဏ္ဍအကြောင်း သိတန်လောက်ပြီ။

ကဗျာစာပေသည် ခေတ်၏အကြောင်းကို ပြောပြနိုင်၏။ ပတ်ဝန်းကျင် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ လူမှုဆက်ဆံရေး အဖြစ်သနစ် အကြောင်းအရာများကို ကဗျာဖြင့် ဖွဲ့ဆိုသီကုံး ပြောပြနိုင်ပေသည်။ ကဗျာသည် အကြောင်းအရာတစ်ခု၏ အခြေအနေများကို ဖော်ပြပြောဆိုနိုင်သည်သာမက ပညာလည်းပေးနိုင်၏။ လမ်းညွှန်နိုင်၏။ လှုံ့ဆော်စည်းရုံးနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကဗျာကို ခေတ်၏

ကြေးမုံပြင်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်လေသည်။

ကဗျာနှင့် စကားပြေမှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ဖော်ပြရာတွင် သဘောအားဖြင့် တူသော်လည်း ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် မတူချေ။ စကားပြေ၏ သဘောမှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို တိုက်ရိုက်ရေးသားဖော်ပြနိုင်၏။ ကဗျာကား အကြောင်းအရာသိရုံနှင့် ရေးသားဖော်ပြ၍မရ။ အစပ်အဟပ်၊ အဖွဲ့အနွဲ့များဖြင့် ဖွဲ့ဆိုသီကုံးနိုင်မှသာလျှင် ကဗျာဟူ၍ သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုနိုင်ပြီး ကဗျာ၏ အရသာကို ခံစားနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

မျက်မှောက်ခေတ် မြန်မာစာပေလောကကို လေ့လာသောအခါ ကဗျာစာပေကို လေ့လာလိုက်စားသော ဦးရေမှာ မနည်းလှကြောင်းကို တွေ့ရှိရပြန်သည်။ အထူးသဖြင့် ယခုခေတ်လူငယ်များသည် ကဗျာဘက်တွင် ပို၍အားသန်လာကြသည်။

ဤသို့ကဗျာဘက်၌ စိတ်အားထက်သန်လာကြရာတွင် ကဗျာ၏ အရသာကို ခံစားမှု၊ စနစ်တကျ နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ စပ်ဆိုနိုင်မှုတို့မှာ မတတ်မဖြစ်၊ မသိ၍မဖြစ်သော ကိစ္စရပ်များ ဖြစ်၍လာလေသည်။ ဤကျမ်းငယ်သည် ယင်းလိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်မည်ဟု စာပေဗိမာန်က ယုံကြည်လက်ခံထားပါသည်။ ပညာရေးဌာနမှ ပုံနှိပ်သော စာအုပ်များ ကုန်သွားစဉ်က အထက်ပါခံယူချက်အရ သက်ဆိုင်ရာတို့ထံ ခွင့်တောင်းပြီးလျှင် စာပေဗိမာန်က ထပ်မံပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထပ်မံပုံနှိပ်ရာ၌ ကဗျာလင်္ကာကို စိတ်ဝင်စားသူများအတွက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် တတ်သိနားလည်စေလိုသော စေတနာအရ ပထမပုံနှိပ်ခြင်းတွင် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆရသော အချက်များကို စာရေးသူက ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ချက်များ ရေးသားထားပါကြောင်း။ ။

စာပေဗိမာန်

ဇော်ဂျီ၏ မိတ်ဆက်အမှာစာ

ကျက်စရာမှတ်စရာ စာပေဗဟုသုတများအောင်ပြုခြင်းသည် ကဗျာ (ရသစာပေ)၏ အဓိကတာဝန် မဟုတ်။ သတိမူအပ်သော ပတ်ဝန်းကျင်လောက အမှုအရာတို့ကို သတိမူမိကြအောင် သွေးဆောင်ခြင်းသည် သာလျှင် ကဗျာ၏ အဓိကတာဝန်ဖြစ်သည်ဟုဆိုပါသည်။ ထိုသို့ယူလျှင် ကဗျာသင်ဆရာ၏ အဓိကတာဝန်သည် သမားရုဏ်ကို ပြရန်မဟုတ်။ ပတ်ဝန်းကျင်လောက အမှုအရာတို့ကို တပည့်များ သတိမူမိကြအောင် သင်ပြရန်သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုသင့်သည်။

ကဗျာသင်ဆရာသည် သမားရုဏ်ကို ပြချင်လွန်းအားကြီးလျှင် ကဗျာသည် တပည့်များအဖို့ စိတ်ညစ်စရာ အခက်အခဲဖြစ်လာနိုင်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်မူ၍ ပတ်ဝန်းကျင် လောကအမှုအရာတို့ကို သတိမူမိကြအောင် သင်ပြတတ်လျှင် ကဗျာသည် တပည့်များအဖို့ ချစ်စရာခင်စရာ အလွယ်ဖြစ်လာနိုင်သည်။

“ကဗျာရေးချင် စာစပ်သင်” ကျမ်းသည် အရွယ်အားဖြင့် ငယ်ပင် ငယ်သော်လည်း တာဝန်ကျေလှသော ကဗျာသင်ဆရာတစ်ဦး၏ အရည်အချင်းကောင်းများနှင့် ပြည့်စုံသော ကျမ်းငယ်ဖြစ်သည်။ ထိုကျမ်းငယ်တွင် စာစပ်ချင်သော တပည့်များအတွက် မြန်မာကဗျာတို့၏ အခြေခံ

တစ်ခုဖြစ်သော ကာရန်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒွေးချိုးစပ်နည်း
 အကြောင်းကိုလည်းကောင်း ရှင်ပြထားသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။ ရှင်းပြ
 ပုံသည် လွယ်လည်းလွယ်၍ နှစ်သက်ဖွယ်လည်းဖြစ်သည်။ တပည့်
 တစ်ဦးက ထိုကျမ်းငယ်မှ ဖတ်သင့်သည်ကို ဖတ်ပြပါ။ ရွတ်ဆိုသင့်
 သည်ကို ရွတ်ဆိုပြပါ။ ကျန်တပည့်များက ဝိုင်းနားထောင်ကြပါ။ ကဗျာ
 စပ်နည်းကို အလွယ်တကူ သဘောပေါက်ကြပါလိမ့်မည်။ ထိုမျှသာမက
 ကဗျာအရသာကိုပါ ခံစားတတ်ပါလိမ့်မည်။ စာပွဲသဘင် ကျင်းပနေ
 သကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ စမ်းကြည့်ကြပါ။ ။

နိဒါန်း

လူကလေး၊ လုံမလေးတို့ . . .

ကဗျာရေးချင်ကြပါသလား။ ကဗျာရေးချင်ကြပါလျှင် ပထမ စာစပ်သင်ကြပါဦး။ စာစပ်နည်းကို နှုတ်နှင့်လည်းသင်၍ ဖြစ်ပါသည်။ စာနှင့်လည်းသင်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုမှာ စာနှင့်သင်ရပါလိမ့်မည်။ လူကလေး၊ လုံမကလေးတို့ကဲ့သို့ အသက်ငယ်ငယ်နှင့် စာစပ်သွားကြသော စာဆိုလေးဦးအကြောင်းကို အားကျရအောင် ပြောပြပါရစေ။

“ဥသြမောင်ညို၊ တွန်သံချို၊ စာဆိုလေးဦး၊ ပျိုရွယ်လူး” ဆိုသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ဦးမှတ်ထားပါ။ ဆက်ဖတ်လျှင် သူတို့အကြောင်းကို သိရပါလိမ့်မည်။

ရှေးရှေးတုန်းက တောင်တွင်းကြီးအရပ်မှာ ခုနစ်နှစ်သားအရွယ် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က အချီအချစာစပ်ကြပါသတဲ့။ တစ်ဦးက မိမိ အကြောင်းလည်းပါအောင် မိမိ မိခင်၏ အမည်လည်းပါအောင် ဤသို့ စပ်ပါသတဲ့။

“စာစပ်ကယ် ပလီ
မယ်နှင်းဆီ၏ သား”...တဲ့။

သည်တော့ နောက်တစ်ဦးကလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင် စပ်ပြန်ပါ သတဲ့။

“တောင်ကိုပင် လျှောက်ကာပြေး
မယ်ဒွေး၏ သား”...တဲ့။

ပထမသူငယ်၏ အမည်မှာ မောင်ဥက္ကာဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ
သူငယ်၏အမည်မှာ မောင်ညိုဖြစ်ပါသည်။ အရွယ်ရောက်သောအခါ
သူတို့သည် ရဟန်းဝတ်ကြ၍ မောင်ဥက္ကာမှာ သျှင်ဥတ္တမဟု တွင်လာပါ
သည်။ မောင်ညိုမှာ သျှင်သီလဝံသဟု တွင်လာပါသည်။

သျှင်ဥတ္တမနှင့် သျှင်သီလဝံသတို့သည် ငယ်စဉ်က ဝါသနာ
အတိုင်း ကဗျာလင်္ကာများကို ဆက်လက်စီကုံးကြ၍ ထင်ရှားကျော်
စောလာကြသောအခါ သျှင်ဥတ္တမ၏အမည်တွင် “ကျော်” တစ်လုံးတိုး
ကာ “သျှင်ဥတ္တမကျော်”ဟု ဖြစ်လာပါသည်။ သျှင်သီလဝံသ၏ အမည်
တွင် “မဟာ”တစ်လုံးတိုးကာ “သျှင်မဟာသီလဝံသ”ဟု ဖြစ်လာပါ
သည်။

မောင်ဥက္ကာနှင့် မောင်ညိုတို့ အတော်ကြီးပြင်းလာသောအခါ
အင်းဝနေပြည်တော်တွင် မောင်မောက်ဆိုသော သူငယ်ချင်းတစ်ဦး ပေါ်
ပေါက်လာပြန်ပါသည်။ သူလည်း စာစပ် အလွန်ဝါသနာပါသည်။ သူ
ဆယ်နှစ်သားအရွယ် တစ်နေ့သောအခါတွင် နန်းတော်အတွင်းသို့
ရောက်သွား၍ သူနှင့်အရွယ်တူ မင်းသမီးကလေးများကို မြင်သောအခါ
အောင်ပါစာသုံးပုဒ်ကို စပ်ပါသည်။

“အိုဘွဲ့ ဘယ်၊ အိုဘွဲ့သမီးတော်
ထင်ပေါ် ဘုန်းပျံ့သင်း။
အိုဘွဲ့ ဘယ်၊ အိုဘွဲ့ သမီးတော်
နတ်သော် ပုံမယွင်း။
အိုဘွဲ့ ဘယ်၊ အိုဘွဲ့ သမီးတော်
စန္ဒော် လနယ်ဝင်း”...တဲ့။

မောင်မောက်သည်လည်း အရွယ်ရောက်သောအခါ ရဟန်းဝတ်၍ သျှင်ရဋ္ဌသာရဟု တွင်လာပါသည်။ ကဗျာလင်္ကာများကို ဆက်လက်စီကုံး သဖြင့် သူ၏အမည်တွင် “မဟာ”တစ်လုံးတိုးကာ “သျှင်မဟာရဋ္ဌသာရ” ဟု ဖြစ်လာပါသည်။

အဆိုပါရဟန်းစာဆိုကြီးများ ပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် အနှစ်တစ်ရာ ခန့်ရှိသောအခါ မောင်းထောင်ကြီးရွာတွင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် စာစပ်သူ တစ်ဦးထွန်းကားလာပြန်ပါသည်။ သူ၏အမည်မှာ မောင်ဩဖြစ်ပါ သည်။ မောင်ဩသည် ဆယ့်ငါးနှစ်သား အရွယ်တွင် အပိုဒ်ပေါင်း ၁၈၀၀ နီးပါးရှိသည့် သံပေါက်ကျမ်းကြီးကို စပ်ဆိုခဲ့ပါသည်။ သံပေါက် အချို့ကို အောင်တွင်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

“သစ်ဆိမ့်သီးခွံ
ကြိတ်၍မံ
သွားအံ မကိုက်ခဲ။

တစ်နေ့ဆယ်ကြိမ်
တင်း မတိမ်
ပန်းထိမ် သူခိုးညစ်။

အနက် မသန်
အဘိဓာန်
မကျန် ရအောင်ရှာ။”

မောင်ဩကား ရဟန်း မဝတ်။ မင်းထံတွင် ခစားထမ်းရွက်ပါသည်။ ကဗျာလင်္ကာ အရေးအသားကောင်းသောကြောင့် ရွှေတောင်ရာဇကျော် ဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိန္တကျော်သူဟူသော ဘွဲ့အမည် ဖြင့်လည်းကောင်း စာပေလောကတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားပါသည်။

ကဲ... 'ဥဒြမောက်ညို၊ တွန်သံချို၊ စာဆိုလေးဦး၊ ပျိုရွယ်လူး" ဆိုသော စကား၏အဓိပ္ပာယ်ကို သိကြပါပြီလား။ မောင်ဥက္ကာတို့ မောင်ဩတို့ မောင်မောက်တို့ မောင်ညိုတို့ကဲ့သို့သော ပါရမီရှင်များ လူကလေးတို့ လုံမကလေးတို့အထဲတွင် မရှိဘူးဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ပါရမီရှင်ရွေးရအောင် စာစပ်သင်ကြပါ။ ကဗျာရေးကြပါ။ "ကျော်"တစ်လုံးရ "မဟာ"တစ်လုံးတပ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။ ။

မင်းသုဝဏ်
၃-၃-၁၉၆၅

ကာရန် ၆၄ ပါး

စာစပ်လိုသော သူသည် ကာရန်ဆိုသောစကားလုံးကို နားလည်ဖို့ လိုပါသည်။ ကာရန်ဆိုသည်မှာ အထူးအဆန်းမဟုတ်ပါ။ အက္ခရာ၏ အသံမျှသာဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ က-အက္ခရာ၏ အသံက (အ)ဖြစ်ပါသည်။ ကာ-အက္ခရာ၏ အသံသည် (အာ)ဖြစ်ပါသည်။ ကား-အက္ခရာ၏ အသံသည် (အား)ဖြစ်ပါသည်။ နောင်တွင် ကာရန်များကို ဝိုက်ကွင်းပိတ်၍ပြပါမည်။ များစွာသောကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့သည် သူငယ်တန်းတွင်ရှိစဉ်က ဤနည်းကိုသင်ခဲ့ကြဖူးပါလိမ့်မည်။ ကာရန်နှင့် ပတ်သက်၍ မောင်ဥက္ကာနှင့် မောင်ညိုတို့ ပြောခဲ့ကြသည်ဆိုသော စကားများကို ထုတ်ဆောင်ပြောပြချင်ပါသည်။

တစ်ရံသောအခါ ရတနာပိမာန်ကျောင်းအောက်သို့ သွား၍ သူငယ်တို့ဘာဝ ကစားမြူးပျော်လျက် နေကြရာ ခဲရှာ၍ မရနိုင်သဖြင့် မြေတွင်တူးဆွ၍ယူလျှင် ခဲရလေ၏။ ထိုအခါ သျှင်ဥက္ကမကျော်က သျှင်မဟာသီလဝံသကို ပြောဆိုသည်မှာ “ဟေ့... မောင်ညို။ ငါ့မှာ မြေကိုတူး၍ယူသောကြောင့် ခဲအဲရပြီ”ဟုပြောလျှင် သျှင်မဟာသီလဝံသက

ပြန်၍ပြောသည်မှာ “ဟေ့၊ မောင်ဥက္ကာ။ မင်းမှာမြေကို တူးမှ ခအဲရသည်။ ငါ့မှာမြေကိုမတူးဘဲနှင့် ကျောင်းတိုင် ခေါင်းထဲက စအူးကလေးတစ်ခု ရသည်”ဟု ပြောသံကို... နတ်မီးလင်းဆရာတော်သည် စကြိုသွားရာက ကြားတော် မူလျှင် အံ့ဖွယ်သရဲရှိလှသော သူငယ်နှစ်ယောက်ပါ တကား... ဟု အောက်မေ့တော်မူသည်။

ဤထုတ်ဆောင်ချက်ကို ကြည့်လျှင် ခုနစ်နှစ်သားအရွယ် မောင်ဥက္ကာနှင့် မောင်ညိုတို့သည် ကာရန်သဘောကို သိနေကြပြီဟု ဆိုရပါမည်။ မောင်ဥက္ကာနှင့်ပြောသော “ခအဲ” မှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ ခ+(အဲ)= “ခဲ” ဖြစ်ပါသည်။ မြေကြီးခဲ၊ ကျောက်ခဲ စသည်တို့ကို ဆိုလို ပါသည်။ မောင်ညိုပြောသော “စအူး” မှာလည်း အခြားမဟုတ်ပါ။ စ+(အူး)= “စူး” ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ခေတ်အခါက စာရေးသော ကညစ် မျိုးကို ဆိုလိုပါသည်။ သို့ဖြင့် ခဲ၏အသံမှာ(အဲ)ဖြစ်ကြောင်း၊ စူး၏အသံ မှာ(အူး)ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသည်ကို သိရပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် ခဲ၏ ကာရန်မှာ(အဲ)ဖြစ်သည်။ စူး၏ ကာရန်မှာ (အူး)ဖြစ်သည် ဟု နားလည်ရပါသည်။

မြန်မာဘာသာတွင် ကာရန်(အသံ)ပေါင်း ၆၄ မျိုးရှိပါသည်။ (စာမျက်နှာ ၃ ကိုကြည့်။)

ကြောက်စရာမဟုတ်ပါ။ ကလေးလူကြီး မရွေး သိပြီးသားများဖြစ် ပါသည်။

ဇယားနှင့်ရေးကြည့်လျှင် အလွယ်ကလေးနှင့် သိနိုင်ပါသည်။ မှတ်မိနိုင်ပါသည်။

အကြမ်းအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်ကာရန်ကို အခြေပြုကာ ၁။ “အ” ကာရန်မျိုး၊ ၂။ “အာ” ကာရန်မျိုး၊ ၃။ “အား” ကာရန်မျိုးဟု ခေါ်ကြပါစို့။

ကာရန် ၆၄ ပါး ဇယားပုံ

အ - ကာရန်မျိုး	အာ - ကာရန်မျိုး	အား- ကာရန်မျိုး
အ	အာ	အား
အိ(ဣ)	အိ(ဤ)	အိး
အု(ဥ)	အူ(ဦ)	အူး(ဦး)
အေ	အေ(ဧ)	အေး
အဲ	အယ်	အဲ
အော	အော်	အော(ဩ)
အို	အို	အိုး
အက်	-	-
အောက်	-	-
အိုက်	-	-
အင်း	အင်	အင်း
အောင်း	အောင်	အောင်း
အိုင်	အိုင်	အိုင်း
အစ်	-	-
အညှိ	အညှိ	အညှိး
အညှိ	အညှိ	အညှိး
အတ်	-	-
အိတ်	-	-
အုတ်	-	-
အန်း	အန်	အန်း
အိန်း	အိန်	အိန်း
အုန်း	အုန်	အုန်း
အပ်	-	-
အိပ်	-	-
အုပ်	-	-
အံ	အံ	အမ်း
အိမ့်	အိမ်	အိမ်း
အုံ	အုံ	အုံး
၂၈+	၁၈+	၁၈=၆၄

ဤကာရန်မျိုး သုံးပါးအရေးကြီးပုံကို နောင်သောအခါ သိရပါလိမ့်မည်။

ပူးတွဲပါ ဇယားပုံကို ပထမဦးစွာ တစ်ကြောင်းပြီးလျှင် တစ်ကြောင်း အလျားလိုက်ဖတ်ကြည့်ပါ။ ထို့နောက် တစ်ဇယားပြီးလျှင် တစ်ဇယား ထောင်လိုက်ဖတ်ကြည့်ပါ။ အလျားလိုက်နှင့် ထောင်လိုက်မည်သို့ခြား နားသည်ကို သတိပြုမိပါလိမ့်မည်။ ပထမအကြိမ် သတိမပြုမိသေးလျှင် ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယတစ်ကြိမ် စသည်ဖြင့် ဖတ်ကြည့်ပါ။ သတိပြုမိ လာပါလိမ့်မည်။

မောင်ဥက္ကာနှင့် မောင်ညိုတို့သည် သွားရင်းလာရင်း မြူးတူးရင်းနှင့် ခ+အဲ ကလေး၊ စ+အူးကလေးဆိုကာ ကစားကြသည်။ အသင်တို့လည်း ကစားနိုင်ကြပါသည်။ မည်သို့ကစားရမည်ကို အကြံပေးညွှန်ပြပါရစေ။

ကျောင်းသားအရွယ် လူကလေးလုံမကလေးတို့သည် စကားလိမ်၊ စကားထာ၊ စကားဝှက်များကို နှစ်သက်အသုံးပြုတတ်ကြပါသည်။ စကားလိမ်နှင့် စကားထာကို အသင်တို့သိပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ စကားဝှက် နှင့် ပတ်သက်၍ကား လူငယ်အများသည် သိကြပြီးဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ် ဟု ထင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ငယ်စဉ်က အကျင့်တစ်ခုမှာ “ဟေ့ ကောင်ရ။ ကျောင်းသွားမလား” ဟု ရိုးရိုးတန်းတန်းပြောမည့်အခါ စကားကိုဝှက် ကာ “ဟာတေ့ကာတောင် ရာတေ။ ကျားတောင် သွားတား မလာတား” ဟု ပြောလေ့ရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစကားဝှက်ပြောနည်းအတိုင်းပင် မောင်ဥက္ကာနှင့် မောင်ညိုတို့ပြောနည်းကို ချဲ့ထွင်လိုက်ပါလျှင်... ဟ+(အေ့) က+(အောင်) ရ+(အေ)။ ကျ+(အောင်း)သွ+(အား)မလ+(အား)မလ+(အား)ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ဤနည်းအတိုင်း လေ့ကျင့်ပြော ဆိုကြပါလျှင် ကာရန် ၆၄ သဘောကို ကောင်းစွာနားလည်ကြပါလိမ့် မည်။ တစ်ခုသတိပြုရန် ရှိပါသည်။ အေးပါကွာ။ အားပါတယ် စသည် ဖြင့် “အေး” “အား” စသော သရသံများပါလာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့

ငယ်စဉ်ကပြောသော စကားဝှက်နည်းအရဆိုလျှင် ‘အာတေးပါတာ ကွာတာ။ အာတေးပါတာ တာတယ်’ ဟုဆို၍ရပါသည်။ ယခုကာရန် နည်းအရဆိုလျှင် မည်သို့ဝှက်ပါမည်နည်း။ စည်းကမ်းမကျသော်လည်း လွယ်ကူမှုအတွက်ဆိုလျှင် “အ+(အေး) ပ+(အာ) ကွ+(အာ)” စသည်ဖြင့် ဝှက်လျှင်ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ “ဦးအေး၏ အိုးအိမ်” ဟုဆိုလျှင် “အ+(ဦး) အ+(အေး) အ+(အိ) အ+(အိမ်)” ဟု ပြောရလိမ့်မည်။ စမ်းကြည့်ကြစမ်းပါ။ လိုလျှင် တဖြည်းဖြည်းပြင်ယူနိုင်ပါသည်။

ထပ်၊ ဟပ်၊ ဖြတ်

စာစပ်လိုသူသည် “ကာရန်” အကြောင်းကိုနားလည်ပြီးနောက် “စေ” သုံးလုံးပိုင်သူဖြစ်ဖို့ လိုပါသည်။ စေသုံးလုံးကား အဘယ်နည်း။ ထပ်လည်း ထပ်နိုင်စေ။ စေတစ်လုံး။ ဟပ်လည်းဟပ်နိုင်စေ။ စေတစ်လုံး။ ဖြတ်လည်းဖြတ်နိုင်စေ။ စေတစ်လုံး။ ပေါင်း “စေ” သုံးလုံးတည်း။ ဘာကို ထပ်ရမည်နည်း။ ဘာကိုဟပ်ရမည်နည်း။ ဘာကိုဖြတ်ရမည်နည်း။

ကာရန်ကို ထပ်ရမည်။
အနက်ကို ဟပ်ရမည်။
အပိုကို ဖြတ်ရမည်။

အထပ်၊ အဟပ်၊ အဖြတ်ကို သဘောပေါက်ရအောင် အလေ့အကျင့် လုပ်ကြဦးစို့။ လေ့ကျင့်ခန်းများလုပ်နိုင်လေ ကောင်းလေဖြစ်ပါသည်။ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးအရာတို့ကား စကားပုံများဖြစ်ပါသည်။ စကားပုံ စတင်တီထွင်သူတို့သည် အထပ်၊ အဟပ်၊ အဖြတ် အရာတွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်သူများ ဖြစ်သည်ကို လေ့ကျင့်ခန်း

လုပ်ကြည့်သောအခါ တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ အထပ်၊ အဟပ်၊ အဖြတ်တို့ မည်မျှအရေးကြီးသည်ကိုလည်း ထိုအခါ သိရပါလိမ့်မည်။ ယခု ကျွန်ုပ် တို့ကိုင်မည့် စကားပုံများသည် အစုံအစုံရှိသော စုံတွဲစကားပုံများဖြစ်ပါ သည်။ ပထမဦးစွာ အသံခုနစ်သံ(စာလုံး ခုနစ်လုံး)စီရှိသော စကားပုံကို ကိုင်၍တစ်ထစ်ပြီးလျှင်တစ်ထစ် အသံအရေအတွက် (စာလုံးအရေ အတွက်)ကို လျှော့ကာ အသံနှစ်သံတစ်ပိုဒ် အသံတစ်သံတစ်ပိုဒ် ရှိသော အသေးဆုံးစကားပုံအထိ ဆင်းကိုင်သွားကြပါမည်။

၁။ ပေးစရာ*လဲ ငွေမရှိ။
ပြေးစရာလဲ မြေမရှိ။

အထက်ပါ စကားပုံသည် အသံခုနစ်သံစီရှိသော စုံတွဲစကားပုံဖြစ် ပါသည်။ ယင်းတွင် ကာရန်ထပ်ပုံကို ရှာကြည့်လျှင် စာလုံးတိုင်း ကာရန် (အသံ)ထပ်နေသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ အစအဆုံးကာရန်တူ ကာရန်ကိုက်ထပ်သော စာမျိုးကို “ကိုယ်တွင်းပြည့်စာ”ဟုခေါ်သည်။

ပ(အေး)စ(အ)ရ(အာ)လ(အဲ)ငွ(အေ)မ(အ)ရှ(အိ)။
ပြ(အေး)စ(အ)ရ(အာ)လ(အဲ)မြ(အေ)မ(အ)ရှ(အိ)။

ကာရန်ထပ်ပုံကို ကြည့်ပြီးနောက် အနက်ဟပ် မဟပ်ကို ကြည့်ကြ ပါဦး။ ဤစကားပုံသည် ကြွေးရှင်မြီးရှင်က ကြွေးမြီးကို တောင်းသော အခါ ပေးဆပ်စရာငွေလည်း မရှိ။ တရားဥပဒေ၏ လက်လှမ်းမီရာမှ လွတ်မြောက်အောင် ထွက်ပြေးရမည်လည်း တရားဥပဒေလွတ်သည့် အရပ်ဒေသဟူ၍ မရှိ။ ထို့ကြောင့် မပေးလည်း မပေးနိုင်၊ မပြေးလည်း မပြေးနိုင်၊ လက်မှိုင်ချရပုံကို ဖော်ပြသော စကားပုံဖြစ်သဖြင့် တစ်ပိုဒ်နှင့်

* လည်း

တစ်ပိုဒ်အနက်ချင်း ဟပ်နေသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။ အထက်အပိုဒ် မရှိလျှင် အောက်အပိုဒ်တွင် အဓိပ္ပာယ်မပြည့်စုံ။ အောက်အပိုဒ်မရှိလျှင် အထက်အပိုဒ်တွင် အဓိပ္ပာယ်မပြည့်စုံ။ သရက်စေ့ထက်ခြမ်းနှင့် တူနေပါ သည်။ တစ်ခြမ်းတည်းနှင့် သရက်စေ့မဖြစ်နိုင်ပါ။

အပိုဖြတ် မဖြတ်ကို ကြည့်သောအခါတွင်ကား မဖြတ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ခုနစ်လုံးတစ်ပိုဒ်တွင် အနက်ပြည့်စုံနေပြီ။ ဖြတ်ရအောင် အပိုမပါပါ။ စကားပြေစကားရိုး သက်သက်ဖြစ်ပါသည်။

x x x

စာစပ်သောအခါ ကဗျာရေးသောအခါ ဤသို့သောအထပ်မျိုး၊ အဟပ်မျိုး၊ အဖြတ်မျိုးကို များစွာလုပ်ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါးထပ်ပုံ၊ ဟပ်ပုံ၊ ဖြတ်ပုံကို ဂရုစိုက်လေ့လာရပါသည်။ အောက် ပါစကားပုံများကို လေ့လာကြည့်ပါဦး။

- ၂။ အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ။
ကြိုးချင်းထား ကြိုးချင်းငြိ။
- ၃။ မခေါ်ဘဲ မသွားနှင့်။
မတော်ဘဲ မစားနှင့်။
- ၄။ တံငါကို ပိုက်ထိုး သင်။
မုဆိုးကို သားထိုးသင်။

တစ်ပိုဒ်တစ်ပိုဒ်တွင် အသံမည်မျှရှိသည်ကို တွက်ပါ။ ကာရန် မည်မျှ ထပ်သည်ကိုခွဲပါ။ အနက်မည်သို့ဟပ်သည်ကို ရှာပါ။ အပိုဖြတ် မဖြတ်ကို စိစစ်ပါ။ အမှတ် ၄ သည် အမှတ် ၂၊ ၃တို့နှင့် ကာရန်ထပ်ပုံ တူပါသလား။ စကားဝှက်နည်းဖြင့် ရေး၍စစ်ဆေးပါ။

ယခုအခါ ခြောက်သံတစ်လှည့် ငါးသံတစ်လှည့်ရှိသော စကားပုံ မျိုးကို ကြည့်ရအောင်။

- ၅။ ကျားကြောက်လို့ ရှင်ကြီးကိုး
ရှင်ကြီး ကျားထက် ဆိုး။
- ၆။ ရှင်ဘုရင် တစ်ခါ ထွက်
ပဲကြီး တစ်လှေ ကျက်။
- ၇။ အကြံ မရှိ နောက်လိုက်။
ဆန် မရှိ ကောက်စိုက်။

ဤစကားပုံများတွင် နောက်ဆုံးအသံကိုသာလျှင် ကာရန်ထပ်သည် ကိုသတိပြုပါ။ ၅ တွင် ပထမပိုဒ်နောက်ဆုံးစာလုံးမှာ က+(အိုး)ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယပိုဒ်နောက်ဆုံးစာလုံးမှာ ဆ+(အိုး)ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ အဆုံးကာရန်(အိုး)ချင်းသာ ထပ်သောအခါ ပထမကာရန်ကို “အခံ”ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဒုတိယကာရန်ကို “အအုပ်”ဟုခေါ်ပါသည်။ (အိုး)နှင့် ခံ၍(အိုး)နှင့်အုပ်သည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုသော် အိုးဝကို စလောင်းဖုံးနှင့် အုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ အိုးဝက ဝိုင်းလျှင် စလောင်းဖုံးကလည်း ဝိုင်းရသည်။ အရွယ်လည်းတူရသည်။ အိုးဝရွဲ့လျှင် စလောင်းဖုံးကလည်း ရွဲ့ရသည်။ အရွယ်လည်း တူရသည်။ သို့မှသာ ကာရန်ကိုက်ပါသည်။ ကာရန်တည့်ပါသည်။ ကာရန်သင့်ပါသည်။ ဤတွင် အခံ အိုး၊ အအုပ် အိုး ကာရန်ကိုက်ပါသည်။ တည့်ပါသည်။ သင့်ပါသည်။

အနက်ကို ကြည့်လျှင်လည်း ဟပ်မိသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ဟပ်မိရုံမျှမက တစ်စပ်တည်း တစ်ဝါကျတည်း ဖြစ်သည်ကိုပင် တွေ့ရပါ

လိမ့်မည်။ စကားပုံ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄ တို့တွင် ပထမပိုဒ်နှင့် ဒုတိယပိုဒ်တို့သည် အနက်ဟပ်သော်လည်း တစ်စပ်တည်းမဟုတ်ကြ။ အပိုဒ်တိုင်းသည် ဝါကျသီးခြားဖြစ်သည်ကို နှိုင်းယှဉ်သတိပြုနိုင်ပါသည်။ ဤသို့အနက်နှင့် ပတ်သက်သော တွေးတောကြံဆမှုတို့ကို ပြုသွားကြရပါလိမ့်မည်။ သို့မှ လည်း အနက်ထပ်ပုံ စပ်ပုံအရာတွင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာလာကြပါလိမ့်မည်။

အပိုဖြတ် မဖြတ်ကို ကြည့်ကြဦးစို့။ ဤစကားပုံကို စကားပြေဆန့်၍ ရေးလျှင် “ကျား၏ဆားအန္တရာယ်ကို ကြောက်သောကြောင့် အရှင်ကြီးနတ်မင်းကို ကိုးကွယ်ပသရာ အရှင်ကြီးနတ်မင်းမှာ ကျားထက်ဆိုးသော ရန်သူဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်” စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရေးနိုင်ပါသည်။ ဤမျှများပြားသော စကားများထဲမှ မရှိသော်လည်းဖြစ်သော စကားလုံးများကို ပယ်၍ဖြတ်၍ နုတ်၍ ပစ်လိုက်ပါသောအခါ “ကျားကြောက်၍ ရှင်ကြီးကိုး၊ ရှင်ကြီးကျားထက်ဆိုး” ဟူသော စကားပုံ အနှစ်တုံးကလေး ဖြစ်လာပါသည်။ ဖြတ်ပုံကောင်း၍ အနက်ထင်ပါသည်။

စကားပုံ ၇ သည် ၅၊ ၆တို့နှင့် တူပါသလား။ ခြားနားချက်များ ရှိလျှင် တွက်ချက်ကြည့်ပါ။ ဤသည်လည်း ဉာဏ်ကစားနည်းတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

ခြောက်သံတစ်လှည့် လေးသံတစ်လှည့် စပ်ထားသော စကားပုံများလည်း ရှိသေးသည်။ သူတို့ကိုလည်း အထပ်၊ အဟပ်၊ အဖြတ်ဆိုသော မှတ်ကျောက်တို့တွင် ပွတ်ကြည့်ပါ။ အမေးထုတ်ကြည့်ပါ။ အပြစ်တင်ကြည့်ပါ။ အဖြေရှာကြည့်ပါ။ အလားတူ စကားပုံများကို တွေးကြည့်ပါ။

၈။ ကံဆိုးမ သွားလေရာ
မိုးလိုက်လို့ရွာ။

၉။ နောက်လာတဲ့ မောင်ပုလဲ
ဒိုင်းဝန်ထက် ကဲ။

x x x

အသံငါးသံစီ တွဲထားသော စကားပုံကိုကြည့်ကြဦးစို့။ တစ်ပိုဒ်နှင့် တစ်ပိုဒ် အသံအရေအတွက်ချင်း တူနေသဖြင့် စကားပုံ ၁ ပေးစရာလည်း ငွေမရှိ၊ ပြေးစရာလည်း မြေမရှိ” နှင့် အတော်သဘောချင်း ကိုက်ညီလျက် ရှိသည်။

- ၁၀။ မြင်ဖန်များတော့ ငယ်။
နမ်းဖန်များတော့ ပြယ်။
- ၁၁။ ကျီးကို ဘုတ်ရိုသေ။
ဘုတ်ကို ကျီးရိုသေ။

ဤစကားပုံများကို ကြိယာများဖြင့် အဆုံးသတ်ထားသည်ကို သတိပြုပါ။ မြင်ဖန်များတော့ ငယ်သည်။ နမ်းဖန်များတော့ ပြယ်သည်ဟု မရေးဘဲ “မြင်ဖန်များတော့ ငယ်။ နမ်းဖန်များတော့ ပြယ်” ဟု ကြိယာ နောက်ဆက်စကား “သည်” ကိုချန်ခဲ့ခြင်းမှာ အဖြတ်သဘောဖြစ်သည်။

၁၂။ တောက်ချင်တဲ့ မီးခဲ
အရှိန်နဲ့ ရဲရဲ။

ဤစကားပုံသည်လည်း ၁၀၊ ၁၁ တို့နှင့် စကားလုံးအရေအတွက် တွင် အတူတူဖြစ်သည်။ အနက်အရာတွင်ကား ၁၀၊ ၁၁ တို့က ဟပ်မိရုံ

သာ ဟပ်မိသော်လည်း ၁၂ ကမူ ဟပ်မိရုံမျှမက တစ်စပ်တည်းဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် “မြင်ဖန်များတော့ ငယ်” ဆိုသော စကားလုံးစုသည် ဝါကျတစ်ခုဖြစ်သည်။ “နမ်းဖန်များတော့ ပြယ်” ဆိုသော စကားလုံးစုသည် ဝါကျတစ်ခုဖြစ်သည်။ အနက်ချင်း ဟပ်သော်လည်း ဝါကျသီးခြားဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် စကားပုံ ၁၂ ကား တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ “တောက်ချင်တဲ့ မီးခဲ” ဆိုသော စကားစုသည် ဝါကျမဟုတ်။ “အရှိန်နဲ့ ရဲရဲ” ဆိုသော စကားစုနှင့်ပေါင်းမှ ဝါကျတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို တစ်စပ်တည်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

၁၃။ မသိသူ ကျော်သွား။
သိသူ ဖော်စား။

ဤငါးလုံးတစ်လှည့် လေးလုံးတစ်လှည့် ဖြစ်သော စကားပုံ၏ ကာရန်များကို တွက်စစ်ကြည့်ပါ။ ကိုယ်တွင်းပြည့်ဟု ခေါ်မည်ဆိုလျှင် ဖြစ်နိုင်ပါမည်လား။

x x x

ငါးလုံးတစ်လှည့် သုံးလုံးတစ်လှည့်ဖြစ်သော အောက်ပါစကားပုံများသည် တစ်စပ်တည်းသော ဝါကျများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ဝါကျတည်ဆောက်ပုံချင်း မတူကြချေ။ တက်နိုင်လျှင် သဒ္ဒါနည်းအရ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ပါ။

၁၄။ ပညာရှိ အမျက်
ပြင် မထွက်။

၁၅။ သားသမီး မကောင်း
မိဘခေါင်း။

၁၆။ ပန်းထိမ် မတတ်ခင်
ရွှေခိုး သင်*။

၁၄ နှင့် ၁၆ တွင် မည်သည့်ကြိယာများဖြင့် ဝါကျကို ပြည့်စုံစေ
ပါသနည်း။ ကြိယာများကို ထုတ်ကြည့်ပါ။ ၁၅တွင် ကြိယာရှိပါ
သလား။ ဝါကျကို ပြည့်စုံစေသော ကြိယာဖြစ်ပါသလား။

x x x

အသံလေးသံစီရှိသော အောက်ပါစကားပုံများကို အထပ်၊ အဟပ်၊
အဖြတ်နည်းတို့ဖြင့် စစ်ဆေးကြည့်ပါ။

၁၇။ လုပ်စား မိုးခေါင်။
ခိုးစား ခွေးဟောင်။

၁၈။ မီးကြီး မီးနိုင်။
ရေကြီး ရေနိုင်။

၁၉။ နေ့ပြော နောက်ကြည့်။
ညပြော အောက်ကြည့်။

၂၀။ ခွေးပု ရန်လို။
လူပု စိတ်တို။

* ရွှေပိုးသင်(မူကွဲ)

အထက်ပါစကားပုံများကို ကြိယာများဖြင့် ဝါကျဆုံးထားသည်။ သို့သော်လည်း ကြိယာများကို အပြည့်အစုံမပြု။ ဖြတ်ထားသည်။ မည်သည်ကိုဖြတ်ထားသနည်း။ ဖော်ကြည့်ပါ။ ထို့ပြင်လည်း အလယ်တည့်တည့်တွင် စကားတစ်လုံးကို ဖြုတ်ထားသည်။ ဖြုတ်ထားသော စကားလုံးသည် “လျှင်” ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် သဘောတူနိုင်ပါမည်လား။

- ၂၁။ ကြက်မှာ အရိုး။
လူမှာ အမျိုး။
- ၂၂။ တောင်းမှာ အကွပ်။
လူမှာ အဝတ်။
- ၂၃။ နေတော့ ပျဉ်ထောင်။
စားတော့ ချဉ်ပေါင်။

အထက်ပါစကားပုံများတွင် ကြိယာရှိပါသလား။ ကြိယာမရှိလျှင် အနက် ပြည့်စုံနိုင်ပါ့မလား။ အနက် မပြည့်စုံလျှင် ဝါကျဖြစ်ပါ့မလား။ သို့ဖြစ်သော်လည်း အထက်ပါစကားပုံများ၏ အနက်ကို လူတိုင်းသိသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ကဗျာရေးသောအခါ ကြိယာမပါဘဲနှင့် အနက်ပေါ်အောင် လုပ်ရတတ်သည်။

- ၂၄။ မရှိတာ ထက်
မသိတာ ခက်။

ဤစကားပုံက အနက်တစ်စပ်တည်းဖြစ်သော စကားပုံဖြစ်သည်။

x x x

လေးလုံးတစ်လှည့် သုံးလုံးတစ်လှည့် စကားပုံအမျိုးမျိုးကို အောက်
 တွင်ပေးထားသည်။ အထပ်၊ အဟပ်၊ အဖြတ်တို့ကို စစ်ဆေးကြည့်ပါ။
 ကြိယာရှိသည် မရှိသည်ကို လေ့လာ၍ ကြိယာကိုကောက်ယူကြည့်ပါ။
 ကြိယာမပါ မရှိသော စကားပုံတို့ကား မည်သည်တို့နည်း။ အနက်
 တစ်စပ်တည်းဖြစ်သည့် စကားပုံတို့ကို ရှာပါ။

- ၂၅။ အနာ မသိ
 ဆေး မရှိ။
- ၂၆။ မသိလျှင် မေး။
 မစင် ဆေး။
- ၂၇။ သူ့ကို ငါဖျက်
 ငါလျှင် ပျက်။
- ၂၈။ လင်နှင့် မယား
 လျှာနှင့် သွား။
- ၂၉။ ဟောင်လွန်းတဲ့ ခွေး
 လူ မလေး။
- ၃၀။ သမီး တစ်ကောင်
 နွား တစ်ထောင်။
- ၃၁။ မယား နေစ
 ကြောင် သေမှ။
- ၃၂။ ရွှေကျောင်း ပြောင်ပြောင်
 *ဆွမ်း ခေါင်ခေါင်။

x x x

* ဝမ်းခေါင်ခေါင်(မူကွဲ)

အသံ သုံးသံစီရှိသော အောက်ပါစကားပုံများတွင် အထပ်အဟပ်
သဘောကိုထက် အဖြတ်သဘောကို သိရအောင် စကားပုံများကို စကား
ပြေဝါကျအဖြစ် ချဲ့ထွင်ရေးကြည့်ကြပါ။

၃၃။ ကျ မြေကြီး။
တက်ရွှေထီး။

ဤစကားပုံတွင် ကြိယာကို ရှေ့ဖျားတင်ထားသည်။

၃၄။ ကိုင်း ကျွမ်းမှီ။
ကျွန်း ကိုင်းမှီ။

ဤစကားပုံတွင် ကြိယာကို နောက်ဆုံးထားသည်။ ကိုင်း(ကို)
ကျွန်း(က)မှီ(သည်။) ကျွန်း(ကို) ကိုင်း(က) မှီ(သည်။) ဟူ၍ဆိုမည့်
အစား ကံပစ္စည်း“ကို” ကတ္တားပစ္စည်း“က” ကြိယာပစ္စည်း “သည်”တို့ကို
ချန်ထားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်လျက်နှင့်လည်း အနက်ပြည့်စုံသည်။ ဤသို့ရေး
တတ်အောင် လေ့လာပါ။ လေ့ကျင့်ပါ။ ကဗျာရေးလျှင် ဤကိစ္စမျိုး
အလွန်လိုပါသည်။

၃၅။ ကောင်းလျှင် စံ။
ဆိုးလျှင် ခံ။

ဤစကားပုံတွင် နာမ်မပါ။ ကြိယာနှစ်လုံးစီပါသည်။ အောက်ပါ
စကားပုံတို့ကိုလည်း စစ်ဆေးကြည့်သင့်ပါသည်။

၃၆။ တွေ့တွေ့ချင်း
ဆောက်နှင့်ထွင်း။

၃၇။ ခွေး ကျူးချည်
ယုန် ကျူးချည်။

၃၈။ ဖိတ်ချင်း ဖိတ်
အိတ်ထဲ ဖိတ်။

၃၉။ တစ်နေ့ ချွတ်
တစ်လ မွတ်။

x x x

သုံးလုံးတစ်လှည့် နှစ်လုံးတစ်လှည့် စကားပုံများလည်း ရှိသေး
သည်။

၄၀။ ယောက်ျား ပျင်း
ကျောခင်း။

၄၁။ မိန်းမ ပျင်း
ခြေဆင်း။

၄၂။ မစားရက်
လောက်တက်။

၄၃။ ကျွမ်းကျင်ရာ
လိမ္မာ

၄၄။ ကိုယ့် ငါးချဉ်
ကိုယ် ချဉ်။

x x x